విజయుడు

రాజధానిఅంతా అట్టుడికిపోయింది. ఎక్కడ విన్నా ఇదే వార్త. చిన్న పెద్ద తారతమ్యం లేదు. రాజశిల్పి దేశాంతరగతుడైన మహా శిల్పి వచ్చాడనే ప్రజలంతా ఆయన దర్శనార్థం వడి గాపులు కాస్తున్నారు.

రాజసైనికులు ప్రజా వెల్లువ నాపలేక పోతున్నారు.

కాని ఇదేం పట్టనట్లు ఆ శిల్పి తన గృహారామంలో ఓ మారుమూల లతానికుంజచ్ఛాయలో పద్మాసీనుడై అర్ధ నిమీలిత నయనాలతో, ప్రకృతి రహస్యాన్ని తిలకిస్తూన్నట్లు, ఏ దివ్య లోకాలలోని మధురాతిమధురమైన స్వప్నాల్ని కంటూనో తన్మయత్వంతో తేలియాడుతున్నాడు. సమీపంలోనే ఆసీనురాలై వుంది చీనా నారింజ తొనలు మధ్యలో ఒకటొకటి శిల్పి చేతి కందిస్తూ.

శిల్పి చేతిలో ముత్యాలు అలాగే వుండిపోయాయి. ఆమె హెచ్చరించింది.

శిల్పి నేత్రాలు తెరచి ఓర కంటితో చీనా వంక చూశాడు. వెచ్చని పసిమి వంటి తనూలత, సుశోభితమైన అంగాంగ రేఖ, యౌవనం మించిన వక్షోరుహాలు, సుదీర్ఘ నీల కేశరాశి. చీనా ఏ పవిత్ర నిర్మల దివ్య లోకాలనుండో ఊడిపడ్డ దివ్యసుందరి, సౌందర్యరాశి.

ఆమె కన్నులు తడి అయాయి.

శిల్పి మేను జలదరించింది.

"చీనా! ఏడు పెందుకు? నే వచ్చానుగా.. ఊ..." అంటూ శిరస్సు నిమిరాడు.

అబ్బ! ఆ మాటలలో ఎంత తియ్యదనం! ఆ వాక్కుల కోసమే ఇన్నాళ్ళుగా ఆమె ఎదురు చూస్తోంది. ఆమె నిగ్రహించుకోలేక పోయింది. కన్నీటితో తనస్వామి పాదాన్ని అభిషేకం చేస్తోంది.

"చీనా! కన్నెరా! పిచ్చిపిల్లా!..."

"ఇన్నాళ్ళుగా—ఎక్కడికి వెళ్ళారు? .."

"చీనా!.. .. .. .."

"స్వామీ! నా దగ్గర మీకే రహస్యాలు లేవు గదా!"

"నిజమే! కాని ఈ జన్మ రహస్యమాత్రం అడక్కుండ వుండలేవా? ఏదో అబద్ధం చెప్పి సమాధాన పరచాలా?"

".. .. .. ..!"

"చీనా!"

"ఊ.. .."

"కోపమా?"

"ఊహూ! .. మళ్ళీ అలా వెళ్ళరు కదూ?"

"వెళ్ళననే అని పిస్తోంది."

"ఇంకా అనుమానమేనా? ఈ జీవితానికి స్థిరం లేదా ప్రభూ!"

"పిచ్చి చీనా! ప్రపంచంలో ఏది స్థిరం?"

చీనా ఏమీ మాట్లాడలేదు.

శిల్పి ప్రేమతో ఆమె శిరస్సు నిమురుతున్నాడు. చీనా తన్ను తానే మరచిపోయింది. తన స్వామి సన్నిధిలో చీనా కళ్ళు తెరచింది.

"స్వామీ! శిల్పనిర్మాణం ప్రారంభించరా?"

"ఇంకేం వద్దు."

ఇంతలో రాజభటుడు ఓ లేఖ శిల్పి చేతి కిచ్చాడు. లేఖ చదువుతుండగా శిల్పి కన్నులు మూసుకున్నాయి. లేఖ జారి క్రింద పడింది.

'ఆనంద వర్ధన'

"ఎందాకా? స్వామీ!"

"కాశ్మీరం వరకు"

"ఒద్దు స్వామీ! ఒద్దు. ఆ బంగారు పంజరం వంటి బ్రతుకు మనకి వద్దు. మనకీ రాజోద్యోగం వద్దు, ఈ ఊరు వద్దు. వీటన్నిటికి దూరంగా, ఈ బంధనాలు త్రెంచుకుని స్వేచ్ఛావాయువుల్ని అనుభవిద్దాం. కమనీయ వసంత శోభలతో కళకళలాడే నా కాశ్మీరం నన్ను పిలుస్తోంది స్వామీ!"

"చీనా! ఈ ఒక్క సారి తప్పదు"

".. .. .. .."

"చీనా! ఓ మాట వింటావా...?"

"అంతకన్నా స్వామీ!"

"నీకు బ్రతుకులో ప్రశాంత పరిస్థితులు నమకూర్చి నిన్ను కాశ్మీరం తీసుకు వెళ్తాను."

చీనా కలకాల నిద్రపోయింది. తన్మయత్వంతో శిల్పి పాదాల ప్రణామ మాచరించింది. శిల్పి ఆమెను అప్యాయంగా హృదిని పట్టుకున్నాడు.

"చీనా! ఆలస్య మవుతుంది వెళ్ళొస్తా!"

అప్పటికే బయలుబడి రాజమందిరం వైపుగా సాగాడు శిల్పి.

చీనాకాలంబడిపోయింది. ప్రకృతి ప్రళయాకృతి వహించి అంతకంతకు కుంచించుకుంటూ తన్ను చుట్టి వేస్తున్నట్లు తోచింది.

చీనా కాశ్మీరంలో పడవ నడిపే బోయీలపిల్ల. రాజశిల్పి కాశ్మీరం వచ్చినపుడు అదే పడవలో అతిథిగా వున్నాడు. అతని సన్నిధిలో చీనా తన్ను తానే మరచి పోయింది. తన హృదయాన్ని ఆశిల్పికి అర్పించింది. ఆ శిల్పి మనస్సును చూరగొంది. చీనాని శిల్పి వెంట పంపడానికి ఆ బోయీ ఇష్టపడలేదు. తరువాత మూడు వేల రూకలతో బోయీని సమాధాన పరిచాడు. చీనా శిల్పి వెంట రాగలిగింది.

శిల్పి గృహంలో చీనా ప్రతిచోట మెదులుతోంది. శిల్పి నోటిలో మాట నోట్లో వుండగానే అతని అవసరాలను తీరుస్తుండేది. అతని సుందర విగ్రహాలకు ముస్తాబు ఆమె చేతుల్లో తయారవుతుండేది. ఆమె రూప భంగిమలతో తప్ప అతని విగ్రహాలకు జీవ స్వరూపాలు ఏర్పడేవి కావు. ఆమె ఎదుట లేనిదే అతని అంగుళులు వృత్తికి చైతన్య మివ్వ గలిగేవి కావు. అతని కృతులలోని అనుపమ సౌష్ఠవం కళావైదగ్ధ్యం, జీవం అన్నిటికి మాతృక చీనా.

శిల్పికి తెలుసు. చీనా లేకుంటే తన కళా ప్రతిభ లేదని. అతని హృదయంలో ఆమెకు విశిష్ట స్థానం లేకపోలేదు.

ప్రజ్ఞా గర్వంలో ఒక్కొక్కప్పుడు ఈ చీనా లేకుంటే తనకళా ప్రాశస్త్యానికి లోటేమిటను కునేవాడు—కాని చీనా స్ఫూర్తిలేని కృతి నిరసమై నిర్జీవంగా వుండేది.

శిల్పి కృతుల్ని లోకం పరిపూర్ణంగా భావించేది. కాని శిల్పికి ఆత్మ సంతృప్తి చిక్కేది కాదు. తన శిల్పాలలో ఏ వస్తు సౌష్ఠవంలోనో ఏదో ఒక అసంపూర్ణత్వమే గోచర మౌతుండేది. అహ్వాన యంలోని అగ్నిజ్వాల పరులకు స్ఫుటం కాదు. దాని ప్రభావమే అతనికి అగమ్యం.

ఆ మహాశిల్పి కీర్తి శిఖరాలనందుకుంది. రాజాధిరాజులు ఆయన శిల్పాల నార్జించుకోవాలని పోటీలు పడేవారు. భోగభాగ్యాలకు లెక్కలేదు. అయినా హృదిలోని అసంతృప్తి జ్వాల లారవు. వైరాగ్యం ఆ జీవిని ఆశించింది.

ఎల్లకాలము ప్రకృతి కన్యతో సరాగాలాడే చీనాకు రాజోద్యోగం నచ్చలేదు. తన స్వామి సన్నిధిలో లేనపుడు అవే లోయలు, సరస్సులు, వింత వింత పుష్ప వాటికలలో కళకళలాడే కాశ్మీరం గురించి కలలు కనేది. ఎపుడు తన కాశ్మీరానికి పోదామా అనే ఆకాంక్ష ఆమెలో ప్రబలింది. అయినా నిస్వార్థ నిర్మల స్ఫటిక హృదితో చీనా శిల్పిని ప్రేమించింది. ఆయన సన్నిధిలో ఆమె కాంక్షించదు. ఆయనే తన సర్వస్వం.

చీనా సౌందర్యానికి శిల్పి ముగ్ధు డయాడు.

కుందనము వంటి మేను. స్ఫటికాచ్ఛవినిర్మల హృదయం, శరద్రాత్రుల వెన్నెలవెల్లువలలో మెత్తని పచ్చిక సెజ్జలపై ఆమె నవ్వు కోమల సౌభాగ్యాన్ని అతని కాస్వాదింప నర్పించేది.

ఆ నిసర్గ సౌందర్యశోభ అతనికన్నులముందు మూర్తీభవించి నిలిచి పోయింది. కాని నిర్నిమేషత్వాన్ని భంగించుకుంటూనే నిత్య నూతనమై నవనవోన్మేషమై చీనా కళారూపం క్షణ క్షణ మొక నూతన కళతో ప్రభవిస్తుండేది. అతని రచ

ప్రపంచంలో "ఈమె ఒకదేవత. దేవశిల్పి శిల్పం లోని పరిపూర్ణ స్వరూపం సీనా" అనుకునే వాడు శిల్పి.

ఆ పరివారకత్తెల్ని తన శిల్పాలలో [illegible] గా మలిచాడు. సీనా [illegible] కలువ వంటి నయనాలు, [illegible] ఆమె సౌందర్యాన్నంత "మోహిని," "[illegible]" "రతీశక్తి" లతో మలిచాడు. శిల్పి కళకు సౌందర్యానికి రాజు పరవశుడయ్యాడు. [illegible] సీనా మందిరాన్ని శిల్పాలతో అలంకరించ బడ్డాయి.

[illegible] ఆనాటికే రెండు [illegible] [illegible] కీర్తి [illegible] [illegible].

రాజమందిరంలో శిల్పి తన శిల్ప సంతానం మధ్య మసలుతున్నాడు. 'మోహిని' ముంగురులు సవరించాడు. 'లావణిక' కు కన్ను గిలిపాడు. 'రతిశక్తి' ను సానునయంగా అనుకరించాడు.

ఇంతలో మహారాజు వచ్చారు. శిల్పి వినయంగా ప్రణామం చేసి పక్కగా నిల్చున్నాడు.

"శిల్పీ! ఇన్ని దినాలుగా ఎక్కడికి వెళ్ళారు?"

"మహారాజులు క్షమించాలి. ఆ ఒక్క విషయం తప్ప వివరించ లేను."

సామాన్యంగా సంభాషణ జరిగిపోతుంది. [illegible] విషయాన్ని సూచించారు.

"శిల్పీ! రాకుమారి విగ్రహం మా కొరకు [illegible]" శిల్పి [illegible].

"ప్రభూ! [illegible] విగ్రహం [illegible] [illegible]"

"[illegible]?"

"ప్రభూ! ఈ బందిఖానా నుంచి నన్ను విముక్తి చేయండి. నాకీ ఉద్యోగం [illegible] లేదు. నాకు స్వాతంత్ర్యం ప్రసాదించండి?"

"నీవు మా బందీవి కావే!"

"నాచిత్తవృత్తి కళారాధనకు [illegible] స్వాతంత్ర్యం ప్రభూ!"

"అలాగే శిల్పీ! కాని రాకుమారి విగ్రహం అత్యవసరం."

శిల్పి ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"శిల్పీ! ఇది నా ఆనందం కోసం కాదు. [illegible] కోసం శత్రురాజు బలిష్ఠుడై [illegible] చూస్తున్నాడు."

శిల్పి చకితుడయ్యాడు,

"రాకుమారి విగ్రహం .. ..?"

".. .. . ఆ రాజకుమారుని కంట బడితే [illegible] కయ్యం పోయి వియ్యం కుదురుతుంది"

"ప్రభూ! ఈ విగ్రహ నిర్మాణ మంతరం [illegible] విముక్తుణ్ణి చేస్తారుగా?"

"కులదేవత సాక్షి!"

[illegible] సంతోషం కట్టలు తెంచుకుంది. [illegible] శిల్పి సీనాకు చెప్పాడు.

ఉద్యోగ విముక్తి కలుగబోతున్నందుకు నా ఆనందానికి కవధులు లేక పోయాయి.

శిల్ప నిర్మాణానికి వలసిన సౌకర్యాలన్నీ [illegible] సమకూర్చాడు. వెలుగు [illegible] దీపాలేం లేకుండా [illegible] ప్రకారం శిల్పి [illegible] [illegible].

ఒక శుభ ముహూర్తాన పని ప్రారంభించాడు. ప్రారంభోద్యోగంలో శిల్పి [illegible] రంజితమైంది. అస్థిపంజరాన్ని [illegible] మెరిసే [illegible] దేహ స్వరూపం [illegible].

[illegible] రాకుమారి [illegible]. శిల్పి [illegible] [illegible] [illegible] కన్నాలు. ఆమె [illegible] [illegible].

రాకుమారి దివ్యసుందరి. [illegible] కురులు కోమలత్వం చిందుతున్న ముఖ కమలం. యవ్వనోద్యోగానికి పతాకలైనట్టి నిశితమైన ద్వయం. భుజముల సోయగం [illegible] మలచినట్లుంది. ఆమె మేని మెత్తదనం పువ్వు రేకులను పరిహసిస్తోంది. ఆ దివ్యసుందరి సౌందర్య శరాఘాతంలో శిల్పి మేను స్తంభించి పోయింది. మనస్సు బిగబట్టాడు. కేవలం [illegible] మాత్రమే ఆమె దేహ [illegible] కొంత [illegible] కొలది [illegible] [illegible].

శిల్పి అహర్నిశలు ఆ శిల్పంపై కృషి చేస్తున్నాడు. [illegible] రోజు [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] ప్రశాంతతో తన [illegible] [illegible] శిల్పి. శిల్పంలో కళారాధకత్వమేకాదు [illegible] త్వం నిత్య నూతనంగా తాండవమాడుతుంది. శిల్పంలో లవలేశమైనా దోషమేదీ ఎవరూ ఆరోపించలేరు.

ఆ విగ్రహానికి [illegible] కప్పి మందిరం తాళం వేస్తూ ప్రవేశి కౌగిలి [illegible] శిల్పి.

సీనా ఆరాత్రంతా శిల్పికోసం ఎదురుచూస్తూ [illegible] నిద్ర కూరింది. శిల్పి సీనాను చూసి జాలిగా ప్రేమతో తనపై వస్త్రం తీసి ఆమె మీద కప్పి తల నిమిరాడు.

తెల్లవారింది. సీనా ఉలికిపడి లేచింది. పైవస్త్రం చూచి చకితురాలై శిల్పి కోసం లోపలికి పోయింది. శిల్పి అప్పుడే ఏదో నూతన సృష్టికి ఉపక్రమించాడు. అస్థిపంజరాన్ని మన్నుతో మెత్తుతున్నాడు.

సీనా నెమ్మదిగా శిల్పి దగ్గరకు వచ్చింది.

"ఎప్పుడొచ్చారు?"

"తెల్లవారు జామున"

"నన్ను నిద్ర లేపలేదే?"

"నా సీనాకు నిద్రా భంగం చేయ..."

"పని పూర్తయిందా?"

"[illegible]"

"శిల్పం ఎలా వుంది?"

"మహారాజు మెచ్చుకోవచ్చు"

"రాకుమారి రూప సుందరటగా!"

"అపురూప దివ్య సుందరి"

"మీ కళా ప్రతిభకు అనుకూల సంపద తోడైతే తారాపథాలకు చక్కెర కలిపినట్లే"

"[illegible] సీనా [illegible]."

"అదేం మాట స్వామీ! మీ ప్రతిభ [illegible] [illegible]."

"[illegible] నా ప్రతిభే. ఈ [illegible] [illegible]."

"[illegible] దివ్య సుందరి [illegible]"

"[illegible]—దివ్యవస్త్రభూషితో?"

"[illegible]?"

"అవును."

"మీ దృష్టిలో సౌందర్యం అంటే ఎలా వుండాలి?"

"ఇదిగో ఇలా!" అంటూ మన్ను మెత్తుతున్న అస్థిపంజరాన్ని చూపాడు. సీనా కిలకిలా నవ్వింది.

"[illegible]"

"నిజే! [illegible] సౌందర్యంలో [illegible] ఏముంది?" సీనా ఏమీ [illegible].

ఆ సాయంత్రం రాజ భవనం నుంచి [illegible] రత్న [illegible] నింపి [illegible] [illegible] కప్పి [illegible]. [illegible] రత్నాంతర [illegible] మందిర మంతా వ్యాపించాయి.

శిల్పి మొదట వాటిని అంగీకరించలేదు. రాజ భటులు వారించారు.

అర్ధాంగీకారంగా సీనా చూచింది.

"సరే! అక్కడ వుంచి వెళ్లండి" అన్నాడు శిల్పి.

సీనా అలాగే నిల్చుంది.

శిల్పి ఒక వజ్రాన్ని చేతులోకి తీసుకొని ఏదో చేత్తో మంటిముద్ద తీసుకున్నాడు.

"సీనా! ఇదేమిటి తెలుసా?"

నిరసంగా జవాబిచ్చింది:

"బంకమన్ను."

"ఇదీ?"

"వజ్రపు ముక్క."

"ప్రజలు వజ్రానికి వెల యిస్తారు కాని నే నీ బంకమన్నుకు విలువ నిస్తాను.

సీనా చకితురాలైంది.

"కారణం ఎరుగుదువా? వజ్రానికి వజ్రమైనందుకే వెల. కాని ఈ మన్నే కళావిదుని ప్రతిభకు ప్రమాణం కాగలదని వెల. ఒకదానిలో రాశికి వెల. మరొకదానిలో కళకు వెల."

సీనా బరువుగా రత్నపళ్లెరాల పక్కనుండి తొలగించింది.

ఇపుడు శిల్పి తన ఆత్మీయమైన ఆ శిల్పనిర్మాణంలో లీనమైపోయాడు. ఎప్పుడూ ఏకాంతంగా తలుపులువేసుకొని శిల్పనిర్మాణంలో లీనమయ్యాడు. అన్నపానాదులు చీనా బలవంతంమీాద జరుగుతున్నయ్. ఆమెకుకూడలోపలికి అట్టే ప్రవేశంలేదు. ఆ మందిరపు గడపమీాద శిల్పి పదధ్వని వింటూ కూర్చుంటుంది. ఆ పదధ్వనుల సవ్వడే ఆమె హృదయానికి సంగీతం. ఆమె కదే తృప్తి!

ఒకరోజు రాత్రి మూడోజామున శిల్పి బయటకు వచ్చాడు. గుమ్మంలో [illegible] పోతోంది చీనా.

"చీనా!...చీనా!..."

ఆమె హఠాత్తుగా లేచింది.

"ఇటురా —" ఆమె అతనికి దగ్గరగా కూర్చుంది.

"చీనా!"

"స్వామీ! మీా శిల్పం పూర్తయిందా?"

"ముగిసినట్లే!"

"నే చూడవచ్చా?"

"ఇప్పుడు కాదు. రేపు నీకూ, ఈ లోకానికీ — కళాకృతిని అంకితంచేస్తాను చీనా!"

చీనా శిల్పి నుదురు తడిమింది.

"స్వామీ! జ్వరం వచ్చిందా?"

"ఇప్పు డొచ్చినా ఫరవాలేదు చీనా!"

చీనా ఉపచర్యలో అన్నాళ్లకు ఆనాడే నిద్ర పోగలిగాడు.

తెల్లవారింది.

సూర్యకిరణాలు కన్నులలో పొడుస్తున్నాయి.

ఆలస్యానికి చికాకుతో లేచి, "చీనా!"

"స్వామీ!"

"మందిరానికి వెళ్తున్నాను. ఇదే నా పరీక్షాదినం. నేను విజయుడ నవ్వాలని ఆశీర్వదించు చీనా!"

"మిమ్మల్ని ఆశీర్వదించటానికి నేనెవర్ని ప్రభూ!"

"నా ప్రేమ లక్ష్మివి. అమరాగ సాగరానివి."

చీనా ముఖంలో అమృతలాస్యం చిందులాడుతుంది.

నొసట తిలకం దిద్దుతూ "మీా కృతి అమరమవుతుంది స్వామీ!"

శిల్పి మందిరం ప్రవేశించాడు.

హృదయంలో తీరని ఆవేదన, ఆకాంక్ష.

ఇది మొదటి శిల్పం కాదు. శతాకృతులు పైగా చేయితిరిగిన దిట్ట—మహాశిల్పి, విశ్వవిఖ్యాతుడు. కాని ఆ ఆవేదనలో పసివానికన్న బేలయై వణకిపోతున్నాడు.

గతరాత్రికే విగ్రహ శిల్పమంతా పూర్తయింది. కురులు దిద్దటం, కనుపాపల దృష్టి పాటవం మాత్రం నాటికి మిగుల్చుకున్నాడు.

విగ్రహాన్ని చూచి శిల్పి స్తంభించిపోయాడు.

"ఈ విగ్రహం చెక్కింది నేనేనా?" అని ఆశ్చర్యపోయాడు. ప్రజ్ఞాగర్వంతో చేయి కంపిస్తోంది. శిల్పి తన్ను తానే మరచిపోయాడు. ఒళ్లంతా ముచ్చెమటలు పోయసాగాయి.

నిష్ఠ్రయిర్యంతో కళాదేవి కంజలులర్పించి కురులు దిద్దటం ప్రారంభించాడు.

క్షణాలు గడిచిపోతున్నాయి.

శిల్పహస్తం ఎంత ఎంత కోణాల్లో తిరుగుతోంది.

[illegible] పూర్తైన తర్వాత నిట్టూర్చి, [illegible] విగ్రహాన్ని పరికిస్తున్నాడు.

[illegible] శరీరమంతం కంపించి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] కోణాల్లో విగ్రహాన్ని పరికిస్తున్నాడు. మనస్సు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] విగ్రహాన్ని [illegible] [illegible] చేస్తున్నాడు. విగ్రహం [illegible] [illegible].

అతని కంఠాన్ని ఆవేశం ఆవహించింది.

"చీనా!" అని పిలిచాడు.

చీనా ఆత్రుతతో లోపలకు రా ప్రయత్నించింది. [illegible] లోపల బంధించబడివున్నాయి. యావచ్ఛక్తితో మందిరద్వారాలు బద్దలుచేసి లోపలకు దూసుకు వచ్చింది.

విగ్రహం ఎదుట చిప్పవలె విచ్ఛిన్నంగా నేల వ్రాలివుంది. ప్రక్కనే శిల్పి పడివున్నాడు. ఉష్ణరక్తం నాసికల్లో అతని గుండెమీంది ప్రవహిస్తోంది.

చీనా అతని శిరస్సును మెల్లగా లేవనెత్తి తన ఒడిపై పెట్టుకుంది. రొమ్ములో గుచ్చుకొని వున్న ఉలిక మీాద ఆమె కన్నీరు ప్రవహిస్తోంది.

"ఎంత పని చేశారు స్వామీ!" అంటూ ఆంగలార్చింది.

"చీనా!..." అతనిలో శక్తి క్షీణిస్తోంది.

"స్వామీ!..."

"చీనా! అటు చూడు నా పరిపూర్ణశిల్పం."

"పరిపూర్ణత లభించలేదని యిలా చేశారా స్వామీ!"

"చీనా! స్వప్నసౌధం నేలకూలింది. సత్యాన్ని ఎదురించలేక ఓడిపోయాను."

"నా కర్థంకావటంలేదు స్వామీ!"

"కళాస్వరూపంలో సౌందర్యపు పరమావధుల్ని చూడాలని ఆశించాను. రెండేళ్ల దేశాంతరగతుడనయాను జ్ఞాపకంవుందా?"

"అవును ప్రభూ! రెండేళ్లు రెండు యుగాలుగా గడిచాయి. మీా దర్శనభాగ్యంకోసం తపించిపోయాను."

"అపుడు దేశాలన్నీ పరిభ్రమిస్తూ ప్రపంచంలో మానవదేహపు ఒక్కొక్క అంగము యొక్క అతిరూప సౌందర్యవిలాసాన్ని అవగాహన చేసుకుంటూ తిరిగాను. కాశ్మీరవనితల కపోలాలు, పంజాబీ యువతుల భాజనోయుగం, అన్ని సౌందర్యాలు సమకూర్చి 'సర్వాంగసుందరి' పరిపూర్ణ స్వరూపంలో ఆసౌందర్యాన్నినిర్మించ ఆశించాను."

"ఆశించి...?"

"అలాగే విగ్రహం తయారుచేశాను."

"విగ్రహం ఎలా తయారయింది స్వామీ?"

"దారుణం చీనా! అతి దారుణం!...ఏమి చెప్పను? నా సర్వాంగసుందరి మామూలు స్త్రీ రూపానికి ప్రతిరూపమయింది. నేను పడ్డ శ్రమ అంతా వృథాఅయింది."

"అందుకని ఇంత సాహసించారా?"

"చీనా! పరిపూర్ణసౌందర్యం అని అభూత స్వప్నాన్ని భ్రమించాను. పరిపూర్ణత్వం సామాన్యత్వానికి అనుబద్ధమైనదే."

శిల్పి శక్తి క్షీణిస్తోంది. ముఖంలో విరునవ్వు తొణికిసలాడుతోంది.

"చీనా! ఓడిపోయానని భ్రమపడ్డాను. కాని ఓడిపోలేదు."

"అవును ప్రభూ! మీారు విజయులు. శిల్ప సామ్రాట్టులు. మీాకు అపజయమన్నది లేదు."

"చీనా! ఒక్కమాట. సౌందర్యతత్వాన్ని అన్వేషిస్తూ పరిభ్రమిస్తాము. నిత్యం సంపూర్ణత్వం మన సాన్నిధ్యంలోనే వుంటుంది. సామాన్యత్వమే పరిపూర్ణత్వం. ప్రకృతి తన సర్వస్వాన్ని దారపోసి సామాన్య వ్యక్తిని సృష్టించింది. నా 'సర్వాంగ సుందరి' సామాన్యంగా [illegible] కారణము అదే! ప్రకృతి...సం...దే...శం...కా...వ...... అ...దే...!"

అంతే! శిల్పి ప్రాణాలు అనంతలోకాలలో లీనమయ్యాయి.

ఒకవైపు భిన్నాభిన్నమైన శిథిల విగ్రహం.

మరోవైపు శిల్పి శిథిలదేహం.

రెండిటికి మధ్య భగ్నహృదయ చీనా.

ఆమె కంట కన్నీటికి తావులేదు.

చీనా అలాగే కూర్చుండిపోయింది.

మళ్లీ లేవలేదు.